

Samen het geloof beleven

Troost en bemoediging. Daarvoor komen veel homoseksuele christenen naar de Evangelische Roze Vieringen (ERV). In de ERV voelen ze zich thuis. Is dat dan nodig? Een speciale dienst voor homo's en lesbiennes? „Hier is niet de sociale controle van een kerkelijke gemeenschap en kan alles gemakkelijker gevraagd worden.”

De routebeschrijving leidt naar hartje Amsterdam. De kerk staat aan de Keizersgracht waar de stichting elke laatste zondag van de maand haar viering houdt. In de kerk wordt het eerste lied gezongen: Opwekking 189, 'Zegen ons, Heer'. Wie stiekem om het hoekje kijkt, denkt dat er een heel gewone kerkdienst wordt gehouden. Het bord, buiten voor het bordes, verklapt dat het net even anders is: 'Hartelijk welkom bij de Evangelische Roze Viering'.

Thuis

Vieringen speciaal voor homoseksuele mannen en vrouwen. Al sinds 1992 worden deze diensten door de stichting georganiseerd. „We zijn geen kerk”, benadrukt medewerker Cees Meynen. „We willen de mensen niet uit hun eigen kerkelijke gemeente halen, maar ze juist daar actief betrokken laten zijn. Wel willen we homoseksuelen een plek bieden waar ze zich thuisvoelen en samen hun geloof kunnen beleven. Gewoon, omdat we allemaal gelijkgestemden zijn. Vergelijk het maar met jongerenbijeenkomsten en vrouwenverenigingen.” Meynen is zelf een van de medeoprichters: „Ik zag in de krant een advertentie van Hans Zellenrath. Hij zocht een gemeente waar hij als volwaardig lid samen met zijn vriend werd geaccepteerd. Ik heb met hem contact gezocht en al pratende hebben we besloten samen diensten te gaan houden.”

▼ Chris (74)

Als rooms-katholiek kom ik al vanaf het begin naar deze diensten. 's Morgens ga ik naar mijn eigen gemeente en 's middags woon ik deze viering bij. Ik voel me wel thuis in mijn kerk, maar ben het tegelijkertijd met heel veel dingen niet eens. Bijvoorbeeld met de standpunten van de nieuwe paus. Daarom kom ik ook naar de Evangelische Roze Viering. Hier hangt een gemoedelijke sfeer, de preek is goed, er zijn veel blije mensen en zo nodig vind ik een luisterend oor.

Gezegend

Meynen vertelt dat ze heel uitbundig begonnen zijn. „Met veel geklap en instrumenten als tamboerijnen. We zaten toen nog in de benedenzaal waar we nu voor en na de dienst koffiedrinken. Maar daar groeiden we een paar jaar geleden uit.” Inmiddels is de ERV verhuisd naar de kerkzaal en is de liturgie door de jaren heen een mix van lofprijzing, een overdenking en het opdragen van gebeden geworden. Predikanten uit allerlei kerken en gemeenten gaan voor. Deze zondag verzorgt Nynke Dijkstra de overdenking. Het thema is 'Gezegend ben je!' Ze legt zegening uit als 'een ontmoeting met een ander vreugdevol maken'. En dus mogen we volgens haar elkaar ook zegenen zodat iedere ontmoeting tot een zegen kan worden.

Opvallend is dat ze het niet over homoseksualiteit heeft. „Nee, niet elke preek gaat over dit thema”, legt Meynen uit, „want dan zouden we het alleen maar daarover hebben. Het is een gewone kerkdienst, maar in de voorbede bijvoorbeeld wordt er wel aandacht aan geschonken. Dan wordt er dus niet alleen voor ouders en kinderen gebeden.” Met speciale briefjes, die tijdens de dienst worden opgehaald, mag iedereen voorbede aanvragen. Hier wordt veel gebruik van gemaakt en al snel is het rieten mandje vol met kleurige gebedsbriefjes.

Luisteren

Bijzonder zijn de ontmoetingsmomenten voor en na de dienst. Zo gaat er een intekenlijst rond om samen buiten de deur een hapje te eten. Meynen: „Ontmoeting is erg belangrijk. De mensen komen uit het hele land samen en zijn door de jaren heen vaak vrienden geworden. Speciaal voor de ontmoetingsmomenten hebben we ook een pastoraal team. Zo krijgt iedereen de kans vragen te stellen die hij of zij in de eigen gemeente niet durft te stellen.”

Ankie Wesseliuss zit in dat team. „Het doel is luisteren en eventueel de ander op weg helpen. Hier is niet de sociale controle van een kerkelijke gemeenschap en kan alles gemakkelijker gevraagd worden. Met nieuwe bezoekers probeer ik altijd een praatje te maken.”

Nynke Dijkstra sluit de dienst af met de zegen, „want nu weten we wat de zegen betekent!” Nog ruim een uur wordt er nagepraat in de tuin van de benedenzaal. Eenmaal weer buiten aan de Amsterdamse gracht valt het welkomstbord opnieuw op. Wie dat bord ziet, zal waarschijnlijk denken dat deze dienst anders is. Maar wie de dienst heeft bijgewoond, weet dat het een heel gewone viering is.

Hilde Tromp

▼ Bert (62)

„Jaren geleden ben ik betrokken geweest bij een evangelische gemeente. In die tijd woonde ik samen met een vriend. Toen de gemeente hier door een huisbezoek achter kwam, werd daar erg afkeurend op gereageerd. Sindsdien ben ik bij die gemeente weggegaan. Maar ik ben wel blijven geloven, al worstel ik nog altijd met de vraag of God homoseksualiteit wel of niet goedkeurt. Ik kom er niet uit. Maar ik ben het wel. De een heeft dit en de ander dat. Dit is het kruis dat ik moet dragen. Ik denk dat ik door de jaren heen wel anders ben gaan geloven. Misschien hoor ik niet meer bij een kerkelijke gemeente, maar mijn relatie met God wordt gevormd door een lied, een gebed en soms een preek. En dat vind ik in deze diensten. Hier komen voelt echt als een warme deken.”

Evangelische Roze Vieringen

De vieringen worden elke laatste zondag van de maand om 15.00 uur in de Keizersgrachtkerk in Amsterdam gehouden. Adres: Keizersgracht 566. Meer informatie via 020 – 699 08 50 of www.erv-amsterdam.nl.

▼ Margreet (63)

„Ik vind het erg belangrijk dat homo's en lesbo's een plek hebben om op hun eigen wijze het geloof met elkaar te beleven. Zelf ben ik van PKN-huize en actief betrokken bij de Roze Vieringen Rotterdam. In november 2008 ben ik voor het eerst naar de ERV gegaan en voel me hier inmiddels zeer thuis. Ik kan hier, zonder dat ik wel of geen goedkeuring ontvang, in de breedte en diepte het geloof beleven zoals ik dat voel. Zaken als het samen lofprijzen, de zegen ontvangen, een kaarsje branden spreken mij erg aan. Homo's en lesbo's worden zeker geaccepteerd in mijn kerkelijke gemeente, maar de ERV voelt voor mij meer als positieve ondersteuning van onze identiteit. Ik heb zeker worstelingen met het geloof gekend. Met name in mijn jeugd waar ik in de zoektocht naar mijn identiteit veroordeling heb ervaren. Ik denk dat veel meer vrouwen van mijn generatie dit zo gevoeld hebben. Geloofsproblemen behoren inmiddels tot het verleden. Ik weet mij ten diepste een dochter van God en voel me door Hem gedragen. Ik zou het toejuichen wanneer meer vrouwen de stap maken om naar de Evangelische Roze Vieringen te komen. Waarom? Hier word je gezien en ben je welkom!”